

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālr. Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 91 (1980)

Svētdien, 1957. g. 4. augustā

13. gads

Darbā jāiesaista visi deputāti

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Pēdējās vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanās rajona ciemu padomēs ievēlēja vairāk nekā divi simti deputātu. Laikā, kas pagājis kopš vēlēšanām, ciemu padomju deputāti veikuši lielu darbu kolchoznieku masu organizēšanā ciemu saimnieciskās un kultūras dzīves celtniecībā. Piemēram, šā gada pirmajā pusgadā rajona kolchozos iegūts par 36,2 proc. piena vairāk kā 1956. gada pirmajā pusē.

Visi rajona darbaļaudis pazīst Viesturu ciema padomes deputāti J. Blīti. Viņa ir viena no labākajām rajona lopkopēm-slaucējām. Labu paraugu sava kolchoza lopkopēm rāda lauksaimniecības arteļa „Kopdarbība” slaucēja, Rumbas ciema padomes deputāte b. Tetere, Ievukalnu ciema padomes deputāte, kolchoza „Komunars” cūkkope b. Matroze un citas. Šie un daudzi citi deputāti rāda piemēru darbā saviem vēlētajiem.

Deputātu darbs ik dienas jāorganizē ciemu padomju izpildu komitejām, sniedzot tiem praktisku palīdzību uzdevumu veikšanā. Pieredze rāda, ka tieši tajos ciemos, kur ciemu padomju izpildu komitejas dienā organizē deputātu darbu, regulāri izskata vēlētajū priekšlikumus un ierosinājumus, veicot konkrētus pasākumus to realizēšanai dzīvē, ciemu saimnieciskās un kultūras dzīves celtniecības rādītāji kļūst ar katru dienu labāki.

Lieli vērtību darbam ar deputātiem veltī Ievukalnu ciema padomes izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Sliņņa), Rumbas ciema padomes izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Zudiņa) un citas. Rumbas ciema padomes deputāti regulāri par veikto darbu sniedz atskaites vēlētajiem, saņemot no viņiem norādījumus un ierosinājumus turpmākajam darbam. Ciema padomes izpildu komitejā iekārtota vēlētajū priekšlikumu un ierosinājumu grāmata, kur ierakstīti pasākumi, kas veikti to realizēšanā, tā dodot iespēju katram vēlētajam pārbaudīt viņa priekšlikuma izpildes gaitu.

Viens no galvenajiem deputātu pienākumiem ir katru reizi ierasties ciema padomes sesijā, lai piedalītos apskatāmā jautājuma izlemšanā. Ciema padomes izpildu komitejas uzdevums, savlaicīgi paziņot katram deputātam par sesijas sasaukšanu, lai dotu viņam iespēju pirms sesijas pārrunāt izskatāmo jautājumu ar vēlētajiem. Sesijās parasti vērojams, ka deputāti maz runā un bieži vien neieteic nekādus priekšlikumus. Kāpēc tas tā? Tāpēc, ka deputāts pirms sesijas ar saviem vēlētajiem nav runājis.

Deputātiem liels darbs veicams sesijas lēmumu izpildē. Bieži vien gadās, ka pēc sesijas ciema padomes izpildu komitejas pieņemto lēmumu „iešu” vākos un ar to viss darbs beidzies. Tā rīkojas Abavas, Kursas, Viesturu un citu ciemu padomju izpildu komitejas. Pēc sesijas katram deputātam savā vēlēšanu apgabalā jāorganizē vēlētajū pieņemto lēmumu izpilde.

Sevišķi spraigam deputātu darbam jābūt šinīs dienās, kad sākusies ražas novākšana. Jāpanāk, lai ražu novāktu bez zudumiem un īsos termiņos.

Kabiles un Kuldīgas MTS socialistiskās sacensības rezultāti

uz šā gada 30. jūliju

Gada plāna izpilde (proc.)	Kabiles MTS	Kuldīgas MTS
	58,8	47,4

Traktoru brigāžu sacensības priekšgalā:

6. brigade (brig. b. Rubenis, Kabiles MTS) gada plānu izpildījusi par 130,1 proc.

7. brigade (brig. b. Bižņa, Kabiles MTS) gada plānu izpildījusi par 85,6 proc.

12. brigade (brig. b. Vairods, Kuldīgas MTS) gada plānu izpildījusi par 81 proc.

REPORTAŽA

PIE VENTAS PĻAUJ RUDZUS

Vilma Beka — prasmīga pļāvēja.

Šajās dienās, kad Ventas krastos nobriedušas zeltainās rudzu druvas, kad līdzī aboliņa atāla ziedu tvanam, vējš nes kūpošas maizes smaržu, mēs atkal domājam par ražas novākšanu.

Šo lielo darba cēlienu pirmie rajonā uzsāka lauksaimniecības arteļa „Venta” II kompleksās brigades laudis.

... Sestdienas rītā kā vēstnesis, ka klātrāžas novākšana ar izkapti rokās rudzu lauka galā nostājās laukopis A. Lāms. Viņš nopļāva malas, bet pēcpusdienā to nomainīja Vilma Beka ar labības pļaujmašīnu un vesels pulks kūlīšu sējēju.

Kā varēja redzēt, uzsākot pļauju, Vilma nervozēja. Un viņas uztraukums, liekas, visiem saprotams, ja pateiksim, ka jaunajai pļāvējai vēl nav pat 18 gadu, bet pļaujmašīna ir viena no vecākām kolchozā.

Un lūk, sējējas izvieto-

Lūk, Anna Štāle sasiem pirmo kūlī...

jās visapkārt laukam, pļāvēja uzmundrināja zirgus, ietarkšķējās pļaujmašīna, un rudzu pļauja sākās.

Šodien varbūt pirmo reizi mūžā sējēju pulkā ir arī skolniece Silvija Lāma. Viņai tikai 15 gadu, bet kā lai dzīvo pa mājām, kad laukā tarkšķ pļaujmašīna. Tiesa, nav patīkami, ka kājas noskrāpē rugāji un vijot sienamo saišķi rokas kļūst sārtas.

—Līdz kāzām jau viss sadzīs,— atjoko Silvija un nadzīgi turpina iesāktu darbu.

Runājot par jaunajiem kūlīšu sējējiem, nevaram paiet garām Zentai Ķesenfeldei. Arī viņai vēl nav 17 gadu. Iepriekšējā gadā Zenta tāpat kā Silvija un Guna Gavrilova kolchozā strādāja tikai skolas brīva laikā. Bet nu jau skola pabeigta un meitene čakli piedalās it visos lauku darbos. Vienaļga vai pavasara sējā, pļāvā, rudzu druvas, vienmēr viņa darbu izpilda čakli un apzinīgi, kādēļ izpelņījusies visu kolchoznieku cieņu un atzinību.

Vērojot šo meiteņu čaklās rokas, kas dažās sekundēs no rudzu klēpja sasien kūlīti, mums pabrauc garām Vilma, tagad meitenes sejā ne vīsts no satraukuma. Un nav arī Vilmai ko bēdāt, jo ar savu darbu tā, vadot gan zāles pļāvēju, kartupeļu rokamo mašīnu vienmēr ir rādījusi labu paraugu.

Ātri auga saslieto statīņu rindas, vienmērīgi tarkšķēja pļaujmašīna un sējējas, kuru vidū daudz jaunu meiteņu, čakli strādādamas neaizmirsas arī dziesmas.

Un, lūk, vēl pirms saules rieta Vilma turpat 3 ha lielo rudzu lauku nopļāvisi, bet katra sējēja sasējusi vairāk nekā 600 kūlīšu, kas tagad saslieti garās statīņu rindās.

Tagad rudzu pļauju sākuši arī I un III brigades laudis.

A. Dzintars

...bet Zenta Ķesenfelde saslien pirmo statīņu.

Miežu pļauja sākusies

Šogad lauksaimniecības arteļi „Padomju Latvija” bāgātu ražu vairāk nekā 190 ha platībā sola ziemas rudzi, 116 ha platībā labi augušas ir auzas un bagāts bīrums būs arī no miežu un kviešu sējumiem.

Gatavojoties ražas novākšanai kolchoza laudis sakārtoja 8 labības pļaujmašīnas un ap 10 jaunās ražas novietošanai paredzētos šķūņus. Tagad visas labības pļauj-

mašīnas nodotas pļāvējiem. Katras mašīnas apkalpošanai izraudzīti kūlīšu sējēji.

80 ha paredzēts novākt ar kombainu. Pašlaik kolchozā jau ieradies Kuldīgas MTS kombains un kombainieris b. Polis ar laukopības brigades brigadieriem apskata izraudzītos laukus.

1. augustā I brigades laukopis Jāzeps Kaltenieks uzsāka miežu pļauju.

J. Pētersons

SVARĪGS AVOTS CŪKGAĻAS RAŽOŠANAS PALIELINĀŠANAI

(NO IGAUNIJAS PADOMJU SAIMNIECĪBU PIEREDZES VIENREIZĒJO SIVĒNMĀŠU IZMANTOŠANĀ)

Cūkkopības attīstībā Igaunijas padomju saimniecībās līdz šim vēl nepietiekoši tiek izmantotas lielas rezerves. Vispirms jau nepieciešams plaši organizēt vienreizējo sivēnmāšu atnešanos un sivēnu turēšanu vasaras nometnēs.

„Trugi“, „Julenurme“, „Kohila“ un citu pirmrindas padomju saimniecību pieredze liecina par šī papēmiņa lielajām priekšrocībām. Taču masveidīgi to sāka pielietot tikai 1955. gadā. Ceturtajā kvartālā padomju saimniecībās atlasīja 4.787 cūkas un decembrī uzsāka to lecīnāšanu. Vēlāk šo ganāmpulku papildināja ar sivēnmātēm, kas tika atšķirtas no nobarojamajām cūkām. Pagājušajā gadā no vienreizējām sivēnmātēm kopā ieguva 6.810 metienus. Uz vienu sivēnmāti iznāca caurmērā pa 2,41 vienreizējām sivēnmātēm. Rezultatīvi padomju saimniecības ieguva 30.997 sivēnu vairāk nekā 1955. gadā.

Studējot šo pieredzi, padomju saimniecību darbinieki secina, ka rezultāti varēja būt vēl labāki, ja cūku atlasīšanu vienreizējiem metieniem nesāktu tik vēlu. Decembrī pēma vēra tikai cūku svaru un vecumu, bet nepievērsa vajadzīgo uzmanību iedzimtības un vaislas īpašībām. Bez tam pieredze parliecina, cik svarīgi atstāt vienreizējiem metieniem cūkas no lieliem un labi attīstītiem metieniem. Lai iegūtu vienreizējās sivēnmātes tieši no šādiem metieniem, pagājušajā gadā mēs sākām cūku atlasīšanu jau jūlijā no marta-maija metieniem.

Kādā vecumā un kādā dzīvsvārā vienreizējo metienu iegūšanai cūkas vislabāk lecīnāt? 1955. gada beigās un 1956. gada sākumā šajā jautājumā vēl nebija skaidrības.

Republikas padomju saimniecībās jaunās cūkas aplecināja dažādos vecumos un pie dažāda dzīvsvara. Mūsu pieredze liecina, ka lieli un dzīvotspējīgi metieni padodas tādos gadījumos, kad aplecina cūkas 75—80 kilogramu dzīvsvārā un apmēram 8 mēnešu vecumā. Vienreizējās sivēnmātes ar lielāku dzīvsvaru neuzrādīja ievērojamas priekšrocības. Padomju saimniecībās aplecināmajām cūkām nodrošināja sevišķi labas barības, turēšanas un kopšanas apstākļus, guva apmierinošus rezultātus arī jaunāku cūku armazāku dzīvsvaru lecīnāšanā. Visumā pieredze rāda, ka vienreizējo metienu iegūšanai vislabāk tomēr lecīnāt 8 mēnešu vecas cūkas, kas sasniegušas 75—80 kilogramu smagumu.

Uz ko jāvērs sevišķa uzmanība, turot un barojot jaunās cūkas?

No Igaunijas padomju saimniecību pieredzes secināms, ka vispirms nepieciešams aplecinātās cūkas atdalīt no noba-

rojamajām. Tur, kur to nedarīja un kur vienreizējās sivēnmātes līdz atnešanās laikam turēja kopā ar nobarojamajām cūkām, ieguva nelielus metienus, pie kam sivēnu dzīvotspēja bija zema.

Otrkārt, nepieciešams ievērot, ka mums darišana ar jaunām vaisliniecēm, kas prasa barību gan augļa attīstībai, gan pašas augšanai. Tāpēc par to pilnvērtīgu barošanu vajag rūpēties tūlīt pēc to atlasīšanas lecīnāšanai. Vienreizējām sivēnmātēm ar barību jāsaņem ne tikai nepieciešamais daudzums barības vienību, bet arī mineralvielas, vispirms jau kalcijs, kā arī vitamīni, sevišķi A, B, D un E.

Lecīnāšanu jāizdara savlaicīgi, ar tādu aprēķinu, lai vienreizējo sivēnmāšu atnešanās un sivēnu izaudzēšana līdz 4,5—5 mēnešu vecumam notiktu vasaras nometnēs. Šajā gadījumā sivēni vienmēr atrodas svaigā gaisā un saulē, tie aug veselīgi, labi attīstās un nobarošanas laikā ātri pieņem svarā.

„Penuja“, „Auzi“, „Imat-salu“ un citu padomju saimniecību ilggadējā pieredze rāda, ka normālā pavasarī jau aprīļa otrajā pusē sivēnmātes var atnesties vasaras nometnēs. Labākos rezultātus dod tieši tās vaislinieces, kas agri bija pārvietotas vasaras nometnēs.

Padomju saimniecības „Hum-muli“ un A. Sommerlinga vārdā nosauktā jau ap 15.—20. aprīli vairākas vienreizējās sivēnmātes pārvietoja uz vasaras nometnēm, kad sniegis pie nometņu būdipām vēl nepaspēja nokust. Maija sākumā šīs cūku mātes atnesās un sivēni attīstījās un dzīvotspējas ziņā pārspēja sivēnus, kas tajā pašā laikā bija iegūti no kūtiņ turētajām cūkām. Tādus pat rezultātus sasniegta arī padomju saimniecībā „Koma-ra“. Toties padomju saimniecībās „Pjarnie“, „Andra“ un dažās citās, kur novilcināja vasaras nometņu celtniecību un tikai maija otrajā pusē novietoja tur vienreizējās sivēnmātes, guva niecīgus rezultātus.

Tādā veidā vienreizējo cūku masveidīgu aplecināšanu jāsaņem, pēc mūsu uzskatiem, no janvāra pirmajām dienām, lai aprīļa beigās saņemtu pirmos sivēnu metienus un līdz rudenim labi nobarotu.

Pieredze rāda, ka labākos rezultātus dod izolēta sivēnu atnešanās. Organizēt to nākas tā, lai vienai cūkkopei nodotā vienreizējo sivēnmāšu grupa atnestos vienā nometnē nodaļā ne ilgāk kā 5—8 dienu laikā. Šis papēmiens atļauj sivēniem no lielākām saimēm piekļūt pie mātēm ar mazāku sivēnu saimi. Cūku izolētā izvietošana pasargā no infekcijas slimību izplatīšanās. Ievērojami tiek atvieglots arī

pašu cūkkopju darbs, jo viņu kopšanā nodotās cūku mātes ir viendabīgas kā pēc sivēnu atnešanās, tā arī pēc sivēnu vecuma. Tas atļauj vienai cūkkopei apkopt lielāku cūku māšu skaitu.

Pie izolētās sivēnu atnešanās ir ļoti svarīgi 5—8 dienu laikā aplecināt tik cūku, lai pēc tam varētu vienai cūkkopei nodot pilnu grupu sivēnmāšu. Šo noteikumu var izpildīt tikai tās padomju saimniecības, kur ir pietiekami pieaugušu, labi attīstītu vaislas kuļu. Uz katrām 10 vienreizējām sivēnmātēm jātur 1 kuļlis. Kā zināms, krustošana palielina dzīvnieku produktivitāti. Tāpēc mūsu padomju saimniecībās plaši pielieto lielās baltās šķirnes sivēnmāšu aplecināšanu ar igauņu noļu kušo ausu šķirnes kuļļiem vai otrādi.

Vienreizējo cūku māšu kvalitāte padomju saimniecībās uzlabojusies, tās labāk apgādātas ar vaislas kuļļiem. Tas nozīmē, ka var cerēt uz cūku ievērojamu pieaugumu no cūku mātēm. Lai labi izvietotu pieaugušo ganāmpulku, padomju saimniecības pagājušajā gadā iekārtoja vasaras nometnes gandrīz 10 tūkstoš dzīvniekiem. Vasaras nometnes cēla arī iepriekšējos gados. Tāpēc šogad, sākot ar maiju, var organizēt sivēnu atnešanos vasaras nometnēs.

Sevišķi svarīgi ir pareizi izvēlēties nometnes vietas. Vairākās saimniecībās centās tās iekārtot par katru cenu tuvāk pie kūtiņ. Taču šīs vietas nereti izrādījās nepiemērotas.

Daudzas padomju saimniecības palielināja pastaigu laukumus, lai tie būtu tīrāki un nodrošinātu cūkas ar zāli. Taču pieredze rāda, ka šie pasākumi sevi neattaisno. Zālās masas pastaigu platības parasti nepietiek, bet lietus laikā tieši šie lauciņi visvairāk izmīdās. Tagad mēs rekomendējam iekārtot vasaras nometnes ar minimālu pastaigu platību un no atsevišķiem lauciņiem radīt zāļu konveijeru cūku ganīšanai; vēl rudenī atstāt 10—15 kg salmu katrai cūkai mīgas izveidošanai; lai sivēnmātes pierastu pie nometņu apstākļiem, tās nepieciešams pārvietot uz turieni ne vēlāk kā nedēļu pirms atnešanās.

Visu šo prasību ievērošana atļauj izveidot labi attīstītu un dzīvotspējīgu jauno ganāmpulku, kas ir daudz pārkāps par kūtiņ dzimušajiem sivēniem. Pie tam sivēnu pašizmaksa no vienreizējām sivēnmātēm ir zemāka nekā uz pamatmātēm.

Šogad mēs ceram iegūt vēl lētākus sivēnus. Šajā nolūkā novērsim trūkumus, kas pieļauti, turot vienreizējās sivēnmātes pērn.

A. Silvanovskis,

Igaunijas PSR padomju saimniecību ministra vietnieks
R. Tujska,
Lopkopības galvenās inspekcijas vecākais zootehniķis
(No laikraksta „Bauskas Darbs“).

Lopiem būs pietiekami sulīgās barības

Kāli labi aug — pārliecinās kolchoza zootehniķe Līvija Kažaka un pirmās kompleksās brigades brigadieris Krišs Junkers.

Pagājušajā gadā lauksaimniecības arteli „Boļševiks“ 1,5 ha platībā audzēja lopbarības kāļus.

— Šī kultura nav pārāk izvēlīga, neprasa rūpīgu kopšanu un dod labu ražu, — sprieda kolchoznieki.

Tiešām, rudenī no nelielās platības novāca ap 250 cent kāļu. Bez tam lapas bija lieliska papildbarība tanī laikā, kad ganībās zāļu palika mazāk.

— Nākamgad audzēsime krietnākā platībā, — sprieda kolchoza laudis. — Jāiesaista kāļu audzēšanā arī lopkopējas. Tā arī izdarīja. Ja iepriekšējā gadā lopkopējas piefermu lauciņiem veltīja mazāk uzmanības, tad šogad katrā apmēram apkopt 0,5 ha platību. Pusi no šīs platības apstādīja ar kartupeļiem, otru pusi — lopbarības kāļiem. Tātad piefermas lauki vien aizņem 10 hektarus, taču ar to kolchoznieki neapmierinājās.

— Saknes jāaudzē vēl lielākā platībā, lai ziemā lopiem netrūkst sulīgās barības, — tādas bija viņu domas.

Vajadzīgos dēstus izaudzēja kolchozā. Bez piefermu laukiem 20 ha lopbarības kāļu iedēstīja brigādēs. Par spīti sausajam laikam tie labi auga. Tagad kāļi dažviet jau

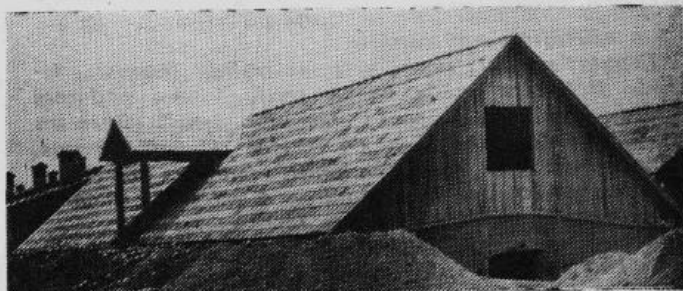
krietni lieli. Lapas tā sazaļojušas, ka laukā nekādas nezāles vairs nespēj augt. Lauki ir tikai reizi rušināti un tur, kur nezāles bija lielākas, tās izravētas. Pēc pirmās rušināšanas dots virsmēslojumā 50 kg slāpekļa. Lauki izraudzīti vietās, kur iepriekšējā gadā novāca kartupeļus un cukurbietes.

— Dažviet vēl rušināsim otru reizi ar zirgu vilkmes rušinātāju un tā tad būs visa kopšana, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Šnevelis.

— Pēc iepriekšējā gada pieredzes spriežot, mazāk kā 150 cent kāļu no hektara neievāksim. Tagad mums būs turpat 400 t lopbarības kāļu un vairāki simti tonnu lapu. Arī vismaz 50 t kartupeļu lopkopējas izaudzēs savos piefermu lauciņos.

— Kur tik daudz sakņu uzglabās? — tāds jautājums izvirzījās jau tanī laikā, kad tikko sāka kāļus dēstīt. Un kolchoznieki nolēma izbūvēt jaunu pagrabu. Tagad pagraba vēl tikai vajadzīgas durvis, griesti un apcirkņi. Līdz 1. septembrim tas būs pilnīgā kārtībā. Jaunajā pagrabā varēs uzglabāt ap 500 t sakņu.

R. Ritums

Šeit uzglabās izaudzēto sakņu ražu.

Trešā dārzeņu raža

Pirms sešiem mēnešiem Siguldas rajona kolchozā „Atmoda“ nodeva ekspluatācijā divas siltumnīcas 640 kvadrātmetru kopplatībā. Agrā pavasarī tur iesēja sīpolus, no kuriem ieguva 3,5 tonnas lielu ražu. Vienlaikus siltumnīcās audzēja arī dažādus dēstus, kas deva kolchozam vai-

rākus tūkstošus rubļu ienākuma.

Pašlaik siltumnīcās nogatavojas gurķi un tomāti. Tā būs trešā dārzeņu raža no vienas platības. Pirmajā pusgadā katrs siltumnīcu kvadrātmeters devis 114 rubļu ienākuma.

Kolchoznieki nolēmuši audzēt gurķus, salātus un redīsus augu gadu.

K A B I L E S M T S PĀRSKATS

par piena izslaukumiem zonas kolchozos
laikā no 1957. gada 1. jāvāra līdz 1. augustam

Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros	Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros
1.	E. Miķelsone	„Imanta“	1748	84.	O. Neitāle	Kārļa Marksa v. n.	956
2.	G. Sproģe	„Uzvara“	1721	85.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs“	952
3.	J. Miķelsone	„Imanta“	1691	86.	R. Strāķe	„Uzvara“	945
4.	O. Frijare	„Imanta“	1578	87.	M. Balandina	„Abava“	945
5.	P. Bierīna	„Imanta“	1560	88.	L. Celma	„Grauds“	941
6.	L. Merclina	„Uzvara“	1556	89.	A. Šteina	„Uzvara“	938
7.	A. Zommere	„Imanta“	1546	90.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	938
8.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš“	1499	91.	P. Zibina	„Venta“	935
9.	A. Madelāne	Kārļa Marksa v. n.	1492	92.	A. Jēkabsons	„Venta“	933
10.	A. Kesenfelde	„Venta“	1462	93.	A. Rīķīte	„Venta“	933
11.	E. Žemeskalne	„Imanta“	1359	94.	L. Pole	Kārļa Marksa n. v.	926
12.	M. Mazkalne	„Imanta“	1348	95.	A. Grundule	„Sarkanais karogs“	922
13.	M. Pukmane	Kārļa Marksa v. n.	1344	96.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs“	904
14.	S. Novica	„Imanta“	1335	97.	V. Bergholde	„Kurzeme“	900
15.	M. Birģele	„Venta“	1311	98.	B. Vēze	„Sarkanais karogs“	898
16.	V. Andersone	„Imanta“	1310	99.	E. Kiršteine	„Uzvara“	895
17.	M. Meļķe	„Sarkanais karogs“	1300	100.	A. Gintava	„Uzvaras karogs“	890
18.	Ie. Strausa	Kārļa Marksa v. n.	1278	101.	M. Štrombacha	„Socialisma ceļš“	889
19.	V. Lokmane	„Dzimtene“	1277	102.	V. Kazaka	Leņina v. n.	884
20.	M. Zvaigzne	„Uzvaras karogs“	1274	103.	E. Knauķe	„Brīvība“	882
21.	M. Līģe	„Uzvara“	1261	104.	Z. Tetere	„Kopdarbība“	881
22.	M. Garkalne	„Uzvara“	1247	105.	M. Pelce	„Grauds“	874
23.	M. Grandiņa	Kārļa Marksa v. n.	1241	106.	V. Freija	„Uzvaras karogs“	872
24.	A. Bartinkaite	„Kurzeme“	1236	107.	P. Goldmane	Kārļa Marksa v. n.	872
25.	Z. Rāģe	„Brīvība“	1235	108.	E. Heidemane	„Kurzeme“	871
26.	O. Ķimene	„Imanta“	1226	109.	A. Ābele	„Socialisma ceļš“	864
27.	A. Pakalne	„Uzvara“	1220	110.	Dz. Meiere	„Grauds“	858
28.	K. Elerte	„Uzvaras karogs“	1208	111.	E. Benislavska	Leņina v. n.	857
29.	R. Freiberga	Leņina v. n.	1208	112.	M. Klevinska	„Grauds“	842
30.	V. Gotliba	„Uzvara“	1208	113.	M. Maza	„Venta“	836
31.	H. Beināre	„Venta“	1193	114.	A. Krāmiņa	„Brīvība“	822
32.	L. Teberniece	Leņina v. n.	1190	115.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs“	821
33.	M. Garokalne	„Venta“	1188	116.	A. Grabante	„Grauds“	816
34.	A. Sproģe	„Uzvara“	1183	117.	I. Knauķe	„Brīvība“	816
35.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs“	1180	118.	M. Stepēna	Leņina v. n.	814
36.	A. Freimane	„Brīvība“	1177	119.	M. Logina	Leņina v. n.	811
37.	L. Uljaņonoka	„Venta“	1167	120.	K. Rožkalne	„Brīvība“	807
38.	A. Vēze	„Uzvara“	1153	121.	M. Pridņikova	„Kopdarbība“	799
39.	Ie. Eida	„Imanta“	1145	122.	A. Brijūne	Leņina v. n.	787
40.	A. Kaminska	„Venta“	1133	123.	L. Lagzdina	„Dzimtene“	777
41.	M. Licīte	„Dzimtene“	1117	124.	I. Braža	„Kurzeme“	774
42.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	1112	125.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība“	773
43.	O. Petrovica	„Venta“	1109	126.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš“	771
44.	E. Nellusa	Kārļa Marksa v. n.	1108	127.	Ž. Judina	„Uzvaras karogs“	769
45.	A. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	1108	128.	E. Leite	„Dzimtene“	763
46.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs“	1107	129.	M. Bērziņa	„Brīvība“	760
47.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs“	1104	130.	S. Tetere	„Kopdarbība“	758
48.	N. Sabane	„Uzvaras karogs“	1090	131.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs“	745
49.	M. Linīņa	„Socialisma ceļš“	1074	132.	A. Poņemēckis	„Sarkanais karogs“	735
50.	Ie. Guthofa	„Imanta“	1069	133.	J. Kleina	„Kurzeme“	734
51.	R. Limbaite	„Venta“	1067	134.	A. Minova	„Kopdarbība“	723
52.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	1052	135.	A. Kazaka	Leņina v. n.	721
53.	A. Simsone	„Uzvaras karogs“	1052	136.	S. Laule	„Uzvaras karogs“	716
54.	E. Bērziņa	„Grauds“	1051	137.	M. Kiršteine	„Dzimtene“	714
55.	A. Dermaka	„Uzvara“	1046	138.	M. Andersone	„Kopdarbība“	709
56.	L. Jansone	„Venta“	1045	139.	A. Heidemane	Leņina v. n.	706
57.	A. Regolte	„Uzvara“	1041	140.	Ie. Paipala	„Dzimtene“	682
58.	Ie. Laktāuere	„Socialisma ceļš“	1040	141.	L. Stīķis	„Kopdarbība“	681
59.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs“	1040	142.	E. Pirone	„Uzvara“	670
60.	K. Braže	„Grauds“	1039	143.	H. Rogozova	Leņina v. n.	670
61.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	1037	144.	A. Kaminska	„Venta“	648
62.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	1032	145.	Ž. Kačegarova	Leņina v. n.	643
63.	K. Feldmane	„Abava“	1031	146.	A. Zujeva	„Uzvaras karogs“	642
64.	V. Ose	Leņina v. n.	1024	147.	J. Daņiloviča	„Kurzeme“	622
65.	E. Ventniece	„Socialisma ceļš“	1004	148.	M. Celmiņa	„Kurzeme“	619
66.	A. Vilmane	„Kurzeme“	1003	149.	M. Krīgere	„Abava“	619
67.	J. Kalna	„Uzvaras karogs“	1001	150.	A. Vibule	„Kopdarbība“	619
68.	Ie. Daubere	„Uzvara“	999	151.	L. Priede	„Kurzeme“	617
69.	K. Bērziņa	„Kurzeme“	992	152.	E. Jansone	„Kopdarbība“	614
70.	E. Sprīģe	Leņina v. n.	988	153.	A. Kleinberga	„Uzvara“	610
71.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs“	985	154.	Z. Mazā	„Kopdarbība“	604
72.	L. Fektere	„Venta“	985	155.	Z. Balode	„Venta“	601
73.	L. Antropa	„Brīvība“	982	156.	M. Bulāne	Leņina v. n.	582
74.	M. Kivite	„Kurzeme“	976	157.	R. Poņiņņika	„Uzvaras karogs“	566
75.	A. Kalēja	Leņina v. n.	971	158.	A. Freija	„Uzvaras karogs“	544
76.	V. Šplīte	„Socialisma ceļš“	967	159.	S. Preisa	„Uzvaras karogs“	531
77.	V. Dergača	„Brīvība“	965	160.	E. Leismane	„Kopdarbība“	524
78.	L. Freimane	Kārļa Marksa v. n.	965	161.	E. Kivite	„Uzvara“	512
79.	A. Kurnava	Leņina v. n.	965	162.	M. Brūvere	„Abava“	509
80.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	963	163.	Z. Izaka	„Sarkanais karogs“	462
81.	E. Silkalna	„Sarkanais karogs“	962	164.	Dz. Izaka	„Sarkanais karogs“	461
82.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš“	959	165.	M. Prūsis	„Kopdarbība“	446
83.	A. Priedola	„Grauds“	956				

Nedaudz par darba disciplīnu

Ja lauksaimniecības artelis „Jaunā gvarde” šopavasara labāk veica pavasara sēju, ja ātri ievāca augstas kvalitātes lopbarību, tad par to jāpateicas galvenokārt čaklajiem darbarūkiem. Kolchoza ļaudis šogad strādā daudz labāk. Runājot par kolchoza čaklajiem cilvēkiem nevār neminēt Mārtiņu Grosbārdi, Kristapu Elberi, Pēteri Bericu, Frici Grinbergu un desmitiem citu kolchoznieku un kolchoznieču, kas strādā jo centīgi. Minētiem un daudziem citiem kolchozniekiem nevienas darbs nav par grūtu. Piemēram, Fricis Grinbergs katru rītu līdz ar pārējiem brigades vīriem iziet darbā, bet agrā rītā viņš vēl sagādā „Mūrnieku” novietnes govīm zaļbarību. Dārkopības brigādiere Rasma Šternberga ne tikai centīgi strādā kopā ar dārkopjiem, bet atrod laiku aizbraukt ar dārzeņiem uz tirgu, izkārtot citus nelielās brigades darbus. Protams, nereti tas atņem visas agrās rīta un vēlas vakara stundas. Varētu minēt vēl daudz līdzīgu piemēru, kas raksturo mūsu kolchoza centīgos darba darītājus.

Runājot par labo, neaizmirsīsim arī sliktu. Kaut gan dažu neapzinīgu cilvēku dēļ kolchoza darbu ritms neapstāties, bet dažreiz tie traucē daudz. Vēl arvien slīpi izmanto līdzīgas tiesības ar godīgajiem kolchozniekiem. Tā kolchozniece Marija Kapiņa jūlijā — pašā karstākajā darba laikā, kad pārējie kolchoznieki dūšīgi strādāja, gādājot sieni kolchoza lopiem, darbā nepiedalījās. Turpretī savus personīgos lopus viņa ar lopbarību nodrošināja pirmā. Voldemars Kleinbergs ir rets viesis brigades darbos. Arī viņš paspējis savā piemājas zemē visu laikā padarīt.

Kolchoza valde diezgan enerģiski cīnās pret šādām parādībām, bet ne vienmēr spēja laikā atklāt un visu novērst. Vēl arvien par maz un dažreiz ļoti iecietīgi pret slaisiem izturas brigādiere un pašī kolchoznieki. Lūk, piemērs. Kolchozniece Dūdiņa pērn darbā nepiedalījās, bet kad vajadzēja lemt par viņas saimniecības aplikšanu ar paaugstinātu nodokli, kopsapulce to attaisnoja. Arī šogad Dūdiņa čakli rosas vienīgi savā piemājas dārzā, brigādē viņa neredz, kaut gan viņai piemērota darba netrūkst. Līdzīgi bija ar kolchoznieci Dinteri. Cukurbiešu ravēšanu viņa iesāka vēlu, strādāja pavirši, bet tad, kad tai neizsniedza avansā cukuru, radās „aizstāvji”, kas zēlojās, ka viņai esot nodarīts pāri. Arī daži citi kolchoznieki, kas šodien vēl personīgās intereses stāda augstāk, nesāņemot asu nosodījumu no kolektīva, turpina slaiķties.

Mūsu kolchozam ir visas iespējas izvīrīties labāko rindās, tikai par to vairāk jādomā visam kolektīvam. To panāksim tad, ja asi un nosodoši nostāsimies pret slaisiem, bez bailēm, atklāti runāsim par trūkumiem. R. Doļģa

SESTAJĀ VISPASAULES JAUNATNES UN STUDENTU FESTIVALĀ

jus un godinātu tos, kas drosmīgi cīnās par mieru, par savas dzimtenes neatkarību. Maskavas un Egiptes jaunieši spēlēja viens otram roku, apkampjās, smaida, apmainās ar piemiņas nozīmītēm un autogrāfiem. Ar lielu interesi egiptieši noklausījās rūpnīcas mākslinieciskās pašdarbības koncertus. Šī savilpojošā tikšanās turpinās ilgā.

Svētku rotā šajās dienās tērpies Maskavas apgabala Ļeņina rajona kolchozs „Boļševik”. Uz māju fasādēm krāsaini plakāti, festivala emblemas, apsveikumi. Kolchozniekus apciemoja Indijas jaunieši un jaunietes. Kolchoza jaunieši pasniedza viesiem ziedus. Pēc sarunas viesus uzaicināja apskatīt saimniecību.

Dažādu valstu delegāti apmeklēja Maskavas tuvumā Ļeņina vārdā un Gorkija vārdā nosauktos kolchozus, kā arī Ļeņina vārdā nosaukto padomju saimniecību.

Padomju Armijas teātri notika svinīgs padomju delegācijas koncerts. To atklāja ar A. Novikova dziesmu „Sveiciens draugiem”. Pēc tam uzstājās gan Sibīrijas, gan Ukrainas, Igaunijas un Uzbekijas jaunie izpildītāji. Koncerta programma radīja visas mūsu zemes tautu talantus.

Daudz dažādu neparastu iespaidu festivals sniedz teātra mākslas cienītājiem. Maskavā ieradusies Francijas, Lielbritānijas, Čehoslovākijas, Urugvajes, Argentīnas un daudzu citu zemju profesionālie mākslinieki un pašdarbības kolektīvi.

Pirmais festivalā savus priekšnesumus sniedza Rumānijas leļļu teātris „Cenderike”. Ar satirisku programmu savas viesizrādes uzsāka studentu teātris „Bim-bom” (Polija).

Viens no ievērojamākiem notikumiem 30. jūlijā bija Starptautiskās tēlotājas un lietišķās mākslas izstādes atklāšana Gorkija vārdā nosauktajā Centralajā kultūras un atpūtas parkā. „Dinamo” stadionā notika festivala sporta sacensību atklāšanas ceremonija. Kinoteātri „Udarņik” atklāja Starptautisko kinofestivālu. Tanī pašā dienā sākās vienādu profesiju jauniešu tikšanās. Notika daudzu atsevišķu delegāciju koncerti un turpinājās starptautiskie mākslinieciskie konkursi.

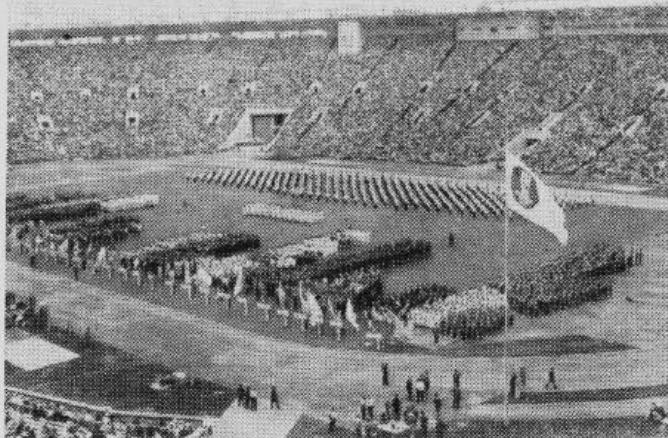
Maskavā turpinās III Starptautiskās sporta spēles. 30. jūlijā Ļeņina vārdā nosauktā stadiona nodaļā sporta arenā sākās basketbola sacensības. Tajās piedalās 18 valstu sieviešu un vīriešu komandas. „Krija soveto” sporta pili

sākušās sacensības paukošana pēc trešās Starptautisko draudzības sporta spēļu programmas. Pirmajā dienā risinājās rapieru cīņas vīriešiem. Turnīrā piedalās 8 valstu sportisti.

„Dinamo” Centralajā stadionā notikušās volejbola sacensības. Volejbola turnīrā piedalās 8 valstu sieviešu komandas un 16 valstu vīriešu komandas. V. I. Ļeņina vārdā nesauktā Centralā stadiona peldbaseinā atklātas ūdenspolo sacensības. Tajās piedalās 9 valstu komandas. Sācies sporta spēļu programā paredzētais galda tenisa turnīrs.

Daudz skatītāju pulcē sacensības boksa. Tajās piedalās 103 sportisti no 18 valstīm. Ar pilnu sastāvu visās svaru kategorijās piedalās Rumānijas, Polijas un Padomju Savienības komandas. Sākušās arī vieglatletikas sacensības. Tajās piedalās 310 sportisti no 22 valstīm, viņu vidū ir 73 sievietes un 237 vīrieši.

(TASS)

Attēlā: skats uz Ļeņina v. n. stadionu.

FELETONS

Kuģiniece tirgojas

— Man, lūdzu, 8 velosipēda pakalējo riteņu spēkus. — prasīja kāds pilsonis kultūrpreču veikalā. Pārdevēja Emma Kuģiniece, satikusi turpat uz ielas naudu par atsevišķām zīmēm, citīgi to pārskatīja un laikam nedzirdēja lūgumu. Tikal tad, kad pilsonis to vēl pāris reizi atkārtoja, viņa sacīja.

— Ak spēkus? Nē, šodien paredam tikai baterijas. Es taču jau pagājušā nedēļā sacīju, ka otrdien tirgosim baterijas.

Viens otrs, smagi nopūties, izgāja no rindas, bet spēku pircējs neatlaidās.

— Man vajag 8 spēkus. Esmu pēc tiem braucis 30 kilometrus, tukšā mājās nebraukšu.

Beidzot pilsonim spēki bija rokās, bet rinda aiz manis bija pieaugusi vēl par pieciem cilvēkiem. Kuģiniece atkal bija nogrimusi naudas skatīšanā. Pagaidījis dažas minūtes, kāds cits pircējs balīgi lūdz:

— Man vajadzīgs albums.

— Ak albums? — Kuģiniece palūkojās uz pilsoni. Albums? Šodien mēs tirgojam tikai...

— Man vajadzīgs tikai albums, — pircējs viņu pārtrauca.

Atkal pagāja dažas minūtes, kamēr izskaidrojās. Beidzot Kuģiniece nesa albumu. Saņemusi nopirēja 20 rubļus, viņa pēkšņi, visiem par lielu pārsteigumu metās pie otras lētes, kur jaunietis — pārdevēja palīgs — apkalpoja kādu pilsoni.

— Kas šeit notiek? — jautāja Kuģiniece. — Kas jums atrodas tajā pakā? — viņa norādīja ar pirkstu uz sieni pilsona paduse.

— Nopirku jaunu kreklu, — samulsis skaidroja pilsonis. — Šeit iegādājos fotopapīru.

— Kreklis, jūs sakāt?

Pagaidījis pāris minūtes, aizdomīgi novērojusi savu palīgu un pircēju, viņa palīgam jautāja:

— Es gribu zināt, kas viņam tajā pakā?

— Nu kreklis.

Cik ilgi būtu turpinājusies Kuģinieces zīņkārība, nav zināms, jo albuma pircējs kļuva nepacietīgs.

— Es beidzot gribu saņemt savu albumu, — viņš sauca.

— Ak to albumu!

— Bet man nav to divu kapelku, — viņa sūrojas. — Kur lai ņem divas kapelkas?

— Dodiet albumu, es gribu tikt no veikala ārā, — jau gluži nevarīgā balsī lūdz pircējs.

Varbūt viņš savu albumu būtu saņēmis, ja nelenāktu atpakaļ spēku pircējs. Izsījis gaisā roku ar spēkiem viņš sauca:

— Ko jūs man esat „iesmērējuši”? Man vajadzīgi pakalējo riteņi, bet šie ir priekšējā spēki.

— Es jūs nemaz nepazīstu, — atcirta Kuģiniece. — Ko jūs gribat?

Ari tad, kad pārējie pircēji apgalvoja, ka šis pats pilsonis nupat iegādājies spēkus, pārdevēja nesamulsa:

— Es noliktavai pieprasīju pakalējo spēkus, man atstāja šos. Tā viņus visu laiku tirgoju un neviens vēl nav sūdzējies. Atpakaļ neņemšu!

Albumu pilsonis saņēma pēc labas stundas, jo Kuģiniece vēl vairākas reizes visu pircēju priekšā izrāja savu palīgu par to, ka viņš atvēris fotoaparatu kastīti, lai parādītu kādam pircējam aparātu.

— Lai samaksā naudu, tad varēsim vajāt, — viņa mācīja palīgu.

— Bet kā lai es ticu, ka tur tiešām ir fotoaparats? Jautāja pircējs.

Mana kārta plēnā dažas minūtes pirms pusdienas pārtraukuma. Gribēju iegādāties radiouzdevību „Akordis”, taču pārdevēja neatļāva to izmēģināt, iekams nav samaksāts.

— Pretenzijas varēsiet celt pēc tam, — viņa sacīja.

Kad sāku protestēt, viņa noklīdzēja:

— Man jāatbild par vairāk nekā miljoni, jūs mani nemāciet, esmu veca pārdevēja!

Kuldīgas palērtāju biedrību savienība stingri vajadzētu samektēt pārdevēju, kas nebejātu pircējiem nervus, taupītu to laiku un prastu kultūrali tirgoties.

Mikēls Platācis

Redaktors A. Blūms

S. Smirnovs

≡ Brestas cietokšņa varoņi ≡

(13. turpinājums)

Ceresim, ka nezināma lozmetējnieka un politrūka uzvārds izdosies atrast nākotnē. Bet pagaidām daudzu cietokšņa aizstāvju vārdi paliek nezināmi. Mēs nezinām, kas bija pēdējie cietokšņa aizstāvji, kur viņi krita. Ir zināms vienīgi tas, ka pirmās augusta dienās vācieši stāstījuši Brestas iedzīvotājiem, ka pēdējie cietokšņa aizstāvji noslēpušies dziļi pazemē no kurienes turpina cīņu un beigu beigās hitleriešu komandieri devuši pavēli ielaist pazemē Bugas ūdens un noslīcināt aizstāvojus. Tā krita pēdējie neuzvarētie Brestas cietokšņa aizstāvji.

Mēs pat nezinām, kad tas notika, kad atskanēja pēdējais aizstāvju šāviens, kad beidzās šī apbrīnojamā cietokšņa aizstāvēšana.

Daudz noslēpumu glabā Brestas cietokšņa drupas. Zem viņu akmeņiem vēl tagad var atrast varoņu atliekas un viņu dokumentus. Noteikti zinām, ka zem akmeņiem guļ ierakši vai pazemē atrodas dažādas vienības kaujas karogi. Ir zināmi pat ciločēki, kuri noglabājuši šos karogus, bet šos ciločēkus izdevās atrast tikai pašā pēdējā laikā. Varbūt, ka šogad vēl uz Brestu izbrauks speciala ekspedīcija un

viņai izdosies atrast slavenās cietokšņa aizstāvēšanas relikvijas, kuras saglabās muzejos kā lieciniekus un simbolus par 1941. gada tragiskām dienām un padomju karavīru vīrišķīgo cīņu Brestas cietoksnī.

Vēl līdz šim laikam Brestas un tās apkārtnes iedzīvotāju vidū saglabājušies nostāsti par to, ka pēc vairākiem mēnešiem, kad cietoksnis bijis ienemts, pa naktīm bieži drupās dzirdēti šāviens. Kāds no vietējiem iedzīvotājiem atceras, ka 1941./42. gada ziemā okupanti sadzinuši pilsetas iedzīvotājus cietokšņa drupu novāksnā: iedzīvotāji bieži vien redzējuši pārskrīto no vienas pazemes uz otru sarkanarmiešu apģērba škrandās novārdējušus cilvēkus un naktīs uz cietokšņa mūru sienām parādījušies kādu nezināmu roku rakstīti uzraksti: „Nāvi vācu okupantiem!”

Un, lūk, ko pastāsta bijušais 84. pulka staršina cietokšņa aizstāvis Aleksandrs Durasovs no Mogilevas.

Ievainots Durasovs krita gūstā. 1942. gada pavasarī tika nosūtīts darba komandā, kas apkalpoja vāciešu slīnīcu Brestā. Kopā ar gūstiešiem strādāja grupa ebreju no Brestas.

Starp ebrejiem bija kāds vijolnieks (viņu vēl tagad fofē labi atceras pilsetas iedzīvotāji).

Kādreiz, laikam aprīļa mēnesī, stāstīja Durasovs, 1942. gadā vijolnieks nokavēja kādu ritu darbu. Pēc tam viņš arī pastāstīja, kas ar viņu noticis. Vijolnieks gājis mierīgi uz darbu, pēkšņi uz ceļa nobremzējusi vācu kara mašīna, kurā sēdējies vācu virsnieks. Hitlerietis piesaucis vijolnieku.

— Sēdies! — pavēlēja vācietis. Muzikants iesēdies mašīnā un tā aizjonojusi uz cietoksnī. Nobraukuši cietoksnī, un spriežot pēc Durasova stāstījuma, mašīna apstājusies vietā, kur stāvēja 333. kājnieku pulks. Starp drupām bijusi neliela eja, kas vedusi kaut kur dziļi pazemē. Ap eju ar šaušanai gataviem automātiem stāvējusi grupa vācu karavīru.

— Līn lej! — pavēlēja vijolniekam vācu virsnieks. — Pazemē slēpjas kāds krievs. Viņš negrib padoties un atšaudas. Pieruna, lai viņš nāk augšā. Ja tas tev izdosies, apsolu tev atstāt dzīvus. Bet ja neplerunāsi, tev nošāvu!

Muzikants ar lielām grūtībām nokāpa lejā un nokļuva šaurā, tumšā apakšzemes ejā. Izstiepis rokas uz priekšu, muzikants le-

ni virzījās pa eju uz priekšu, lai nezināmais viņu nenošautu, visu laiku skaļi kļēdzis, kas viņš un kāpēc nāk. Pēkšņi noribējis dobjš šāviens. Par laimi lode nav ķērusi vijolnieku. Pēc šāviens tas izdzirdis vāju balsi.

— Nebaidies, es šāvu gaisā, — atsaucās nezināmais. — Man jau sen izsikusi pārtika. Nāc, palīdzī man iziet.

Vijolnieks lēni virzījās uz priekšu un drīz atdūrās uz sēdoša cilvēka. Apģērbs abām rokām vijolniekam ap kaklu, nezināmais ar lielām pāleņ piecēlās un abi lēni tuvojās izėjai.

Iznākot virszemē, nezināmais spēki izstika. Aizvēris acis, viņš lēni sabruka uz drupām. Hitlerietis kļūdāmi to ielēnca un ilgi apbrīnoja. Viņu priekšā bija neapkrastāmi izdedzējis cilvēks, noaudzis biezu bārdu. Šī cilvēka vecumu nebija iespējams noteikt. Viņa apģērbs bija vienkāršs škrandā. Negribēdams ienaidniekiem rādīt savu nespeku, nezināmais mēģināja piecelties, bet turpat sabruka. Vācu virsnieks prasīja, vai pazemē vēl ir kāds krievs.

— Nē, — atbildēja nezināmais, — es biju viens un iznācu tikai tādēļ, lai paskatītos, cik jūs esat bezspēcīgi šeit pie mums Krievijā!

Pēc tam vijolnieku aizveda drupās pilsetas un tālāk par viņu likteni nekas nav zināms. (Turpinājums sekos)